

ikke atter kunde udføres derfra, var det kun forholdsvis lidt af vort Overskud, som selve Byen kunde bruge. Da der ikke aabnede sig nogen Udsigt til at faa disse Forbud hævede i en nær Fremtid, og da der ikke kunde findes anden Udvej end at forsøge at affende fersk Rød til England, blev denne Sag paa Landhusholdningssekskabets Foranledning taget op og bragt til Udførelse i Esbjerg, saa godt som det lod sig gøre med de derværende Midler. Saa snart Forsøgene havde vist, at der herfra under de trykkede Forhold med nogenlunde Resultat kunde sendes fersk Oksekød til det engelske Rødmarked, blev Sagen efterhaanden taget op og bragt til Udførelse ikke alene i Kjøbenhavn, Aalborg, Frederikshavn, men ogsaa flere Steder, saa at Udførsel af fersk Rød blev mere almindelig. Udførsel af Faarekød havde vel tidligere fundet Sted fra Esbjerg, men det er først, efter at der ogsaa sendes Oksekød derfra, at Udførselen har faaet Opsving, idet der i 1892 kun udførtes 656,138 Pd., hvorimod der i 1893 er udført 6,806,336 Pd.

Saa snart Udførsel af fersk Rød blev almindelig og foregik, uden at der dermed blev ført nogen virkelig Kontrol, naar undtages det, der efter Slagtning i Kjøbenhavn og Esbjerg blev udført derfra, viste det sig inden ret lang Tid, at der, for om muligt i et enkelt Tilfælde at opnaa en Fordel, blev affendt Rød, der ikke var tjenlig til Menneskesføde. Det er indlysende, at dette Misbrug skabede vort Røds Renommée overordentlig meget. At vor Veterinærkonsulent i England, Dyrslæge Arup, ogsaa har haft et vaagent Øje for den Fare, der i saa Henseende truede os, vil fremgaa af efterfølgende Uddrag af hans Skrivelser til Konsulentkontoret, der har været Anledning til, at 3 Tilfælde, som nedensfor anført, have været Genstand for Politiumundersøgelser, og at der i den først rejste Sag er faldet Dom.

Udvalget har gennem Indenrigsministeriet haft til Afbenyttelse Domsakterne i en Udvalgenes Betænkninger.

Sag, der har været anlagt mod Slagter D. for formentlig Overtrædelse af Lov af 14de April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyr, særlig dens § 11.

Sagen var i Korthed denne: Tiltalte havde købt 10 Køer for en samlet Sum af 390 Kr. Handelen affluttedes saaledes, at Tiltalte skulde modtage Køerne, som de vare. Den 8de September 1893 affendte Tiltalte med Dampskib fra Aalborg til Kommissionær Jøllner i Newcastle 7 af de ovennævnte Køer i slagtet Tilstand, fordelte i 28 Fjerdinger. Af en Skrivelse til Konsulent Arup fra „Inspektør for Rød o. s. v.“ i Newcastle fremgaaer det imidlertid, at samtlige 28 Fjerdinger Rød konfiskeredes den 14de September i Newcastle, fordi adskillige af Dyrene vare angrebne af Tuberkulose, og en stor Del af Brysthinderne vare fjernede, samt fordi Rødet i det hele var „aldeles uskiftet til Menneskesføde“. I et Brev af 12te Oktober 1893 fra Konsulent Arup til „Statens landøkonomiske Konsulentkontor“ fremhæves det, at Rødettersynet blev betydelig skærpet, efter at de 28 Fjerdinger vare kasserede, saa Rød, der før vilde være blevet antaget, nu blev kasseret.

I samme Skrivelse fremhæver Konsulent Arup, at det vilde indgyde Tillid til vor Eksport og være en Støtte for Afsetningen af dansk Rød i England, naar man der vidste, at danske Love forbød Udførselen af tuberkuløse Dyr, samt Dyr, der af andre Grunde maatte anses for uskiftede til Menneskesføde.

Uagtet Tiltalte under Forhøret erkendte, at det var ham bevidst, at den ene af de affendte Køer var befængt med Tuberkler, og at han derfor havde fjernet Brysthinden paa den ene Fjerding, lod Dommen imidlertid paa Frifindelse, da det ikke skønnes, at Tiltalte havde overtraadt de danske Love og særlig ikke Bestemmelsen i § 11 i Loven af 14de April 1893, der kun omfatter Salg af Rød her i Landet.

Under Forhørene oplyste Tiltalte, at han lod alt det Rød, som han udbød til Salg